

Molimo s Bogorodicom Duha Svetoga, jer bez njega smo uvijek u tami! »Bez Božanstva tvajega čovjek je bez ica, tone sav u crnom zlu!« (Himan Duhu Svetomu)

Molimo, dakle, Duha Svetoga da on bude u nama ta unutarnja, silna energija, božanska snaga koja će nas učiniti poštenima, pravednima, otvorenima i jako pažljivima prema čovjeku, jer Isus Krist želi da u čovjeku susrećemo njega! Amen.

2. APOSTOLAT OBITELJI

*Koncilski oblici obnove obitelji kod nas
(diskusija s grupom laika prve večeri u 19,30 sati)*

Grupu koja se okupila na pozornici predstavila je sudionicima Tjedna gospoda B. KEGLEVIĆ. Ona je rekla: »Svrha je ovoga našeg skupa potaknuti vas na razmišljanje i djelovanje na području obiteljskog apostolata. Taj apostolat zahtijeva različite akcije, susrete s ljudima. Uspjeh obiteljskog apostolata ovisi mnogo o tome koliko ste vi kao duhovni vođe za to zauzeti...«

Nakon nje govorio je gosp. Č. CURLIN o zaručničkim tečajevima. Uobičajena priprava zaručnika za brak, dva-tri posjeta župniku, zaista nije dosta. »Osjeća se potreba da se ta priprema znatno proširi, obuhvaćajući širi splet problema braka u svijetu u kojemu živimo.« Godine 1962, na inicijativu pučkog misionara o. Mate Jovića i liječnika dra Đure Tomašića, organiziran je tečaj priprave za brak u Zagrebu. On djeluje i danas. Ondje mladi bračni parovi iznose svoja uvjerenja, svoje probleme i svoja iskustva, što uvelike pomaže polaznicima tečaja. U Zagrebu se tečaj održava uz isusovačku baziliku u Palmotićevoj ulici, a slični tečajevi već djeluju u Osijeku, Slavanskom Brodu, Splitu i Rijeci.

Potom je inž. Juraj KEGLEVIĆ govorio o formaciji laika za obiteljski apostolat. Rekao je: »Mene je osobno na ovaj rad ponukala svijest da imam zaista nešto reći svojim prijateljima koji stupaju u brak, jer sam dosta proživio i saznao mnogo toga što mi je prije bilo nepoznato.«

Inž. J. GRILEC izvijestio je sudionike Tjedna o »zajednicama Naše Gospe«. To je oblik okupljanja bračnih parova u njihovu nastojanju na promicanju obiteljske duhovnosti i težnje za integralnim kršćanstvom. Prema riječima utemeljitelja toga okupljanja, svećenika Catarella, to je pokret duhovnosti u kojemu bračni parovi nastoje postati svjesni djelotvorne Božje prisutnosti u sebi, u svome braku i u svijetu. Kao program svoga obiteljskog života uzimaju evanđelje.

O sličnim pokušajima na selu govorio je svećenik Rajko BRNIC. On je rekao: »Tjerala me misao da aktiviram duhovni život u župi. Našao sam par dobrih supruga i zamolio ih da zamole sve svoje rođake da se okupe. Kad su se okupili, govorio sam o tome kako se treba kršćanski povezati u rješavanju zajedničkih ekonomskih i duhovnih problema... Kad smo okupili više rodbinski povezanih brakova, tu su se pojavili baš takvi problemi, gdje zbog sitnice rođaci godinama ne razgovaraju. Tu je bilo najlakše takve probleme rješavati. Oni su to lijepo primili, sad me upravo tjeraju da tako nastavim. Donesene su praktične odluke, kako će jedna obitelj drugu pozvati na misu, na ispovijed...«

Gospođa F. STOJANOVIĆ kratko je i sržno izvijestila o svojim iskustvima u spašavanju nerodne djece. Među ostalim je rekla: »Iako je moj dobar čovjek, zbog teškoga djetinjstva nije želio imati više djece. Kad sam po treći put dolazila u rodilište, rekao mi je: 'Ako rodiš djevojčicu, ne vraćaj mi se više!' I nagovarao me prije toga na pobačaj. A Bog je dao da sam rodila dvije djevojčice najednom! Muž je uvidio da nema pravo, došao je po nas u rodilište, jedno je dijete nosio kući on, drugo ja. Kad sam trebala roditi četvrti put, rekao mi je da pobacim ili da će me ostaviti. Ja sam rekla: 'Ti me ostavi, samo neka me Bog ne ostavi!' Ja sam ipak rodila. Kad je ta mala imala dva mjeseca, muž ju je pogladio po glavi

govoreći da je dijete lijepo. Ja sam mu onda rekla: 'Dodaj mi taj nož sa stola!' On se začudio, a ja mu rekoh: 'Uzmi taj nož i zakolji malul!' A on: 'Zeno, što ti je, jesi li luda?' A ja onda rekoh: 'Je li, misliš da sam ja luda? A što je bilo s tobom kad si ti sam od mene tražio da to dijete dam zaklati?' Onda on reče da onda još nije bila dijete. A ja njemu: 'A što je onda bilo? Da ti je netko rekao da će tvoja žena roditi majmuna, sigurno bi ga ošamario.' Onda je on zašutio.« — Gospođa je potom govorila o razlozima pobačaja od kojih je svakako dosta velik zaposlenost žene u poduzeću.

O radu savjetovališta za brak govorio je dr Đuro Tomašević, liječnik: »Možda će se netko zapitati čemu u Zagrebu još jedno savjetovalište za brak, kad postoji već nekoliko savjetovališta? Ima ih, ali nijedno se ne obazire na zahtjeve katoličke moralne nauke, pogotovo ne na suvremene crkvene smjernice o bračnom životu. Nijedan svećenik ne može vjerniku preporučiti jedno takvo savjetovalište, kad zna da se u takvim savjetovalištima preporuča koji put čak i čedomorstvo putem legaliziranog pobačaja. Novosnovano savjetovalište za brak mnogo pomaže svećeniku, koji sam ne može dovoljno podučiti buduće supruge. Osobito seksualna obuka ne spada na svećenika. Liječnik će o tome govoriti stručno. Riječ je i o regulaciji poroda, o čemu vlada veliko neznanje. Treba također ispravljati mnoge krive pojmove, osobito o ulozi seksualnosti u bračnom životu...« Dr Tomašić je potom naveo nekoliko zanimljivih primjera iz prakse, gdje je morao pomagati mladim katolicima da se riješe impotencije ili im rješavao niz drugih poteškoća.

Seljakinja gospođa Sofija VIDINOVIC i seljak gospodin Vlatko VIDAKOVIC iznijeli su vrlo zanimljiva iskustva o svojim obiteljima.

Gospođa KRSNIK govorila je o tome kako se mnogim obiteljima može pomoći tako da se bolje organizira čuvanje njihove djece za vrijeme dok su majke na poslu. Tim se poslom bave sestre karmelitanke u župi sv. Duha u Slavonskom Brodu. Svaka župa, osobito u gradovima, mogla bi naći prostorije, sredstva, osobe koje bi tako u okvirima župne zajednice pomagale kršćanskim roditeljima da kršćanski žive.

Izlaganje je zaključio o. Pero BULAT. Svim prisutnim svećenicima podjeljeni su anketni listići s pitanjima o mogućnostima i ostvarenjima obiteljskog apostolata u njihovim župama.

3. DISKUSIJA SUDIONIKA TJEDNA S PREDAVACIMA

(Poslije podne trećeg dana Tjedna, 28. siječnja)

Poslije podne u 15,30 priređena je u velikoj dvorani, dok su u drugim dvoranama radile komisije pojedinih grupa za sastavljanje rezolucija, diskusija s predavačima o predavanjima koja su održali. Bilo je prisutno oko 300 slušača. Od predavača bili su prisutni dr V. BAJSIĆ, dr A. REBIC, dr B. DUDA, dr H. BORAK, S. WEISSGERBER, dr Tomislav SAGI-BUNIC, svećenik M. MAJSTOROVIC i gospođa Ivanka VRANKA. Nisu prisustvovali predavači dr J. SABOL i o. Ljubo KRASIC jer su oni radili u komisijama svojih grupa, ni prof. Stela TAMHINA, koja je morala naglo otputovati. Prije početka diskusije dr J. TURCINOVIC dao je neka objašnjenja u vezi s obrednikom za sprovod. Diskusiju započeo je svojim pitanjem sveć. BOLOBANIC (iz Zadra) o *specijalizaciji*. Što će naime biti sa starijim svećenicima koji nemaju specijalizacije u vremenu kad nadodu oni koji se već sada spremaju u smislu specijalizacije. Na ovo je pitanje odgovorio dr T. SAGI-BUNIC rekavši da za doknadno naobrazovanje klera postoji poseban dokument Sv. Stolice. Dr V. BAJSIĆ je upozorio da se danas vrijeme vrlo brzo mijenja a zajedno s vremenom i čovjekova specijalizacija. Dr B. DUDA ilustrirao je potrebu specijalizacije raznim konkretnim primjerima (kompjutori, TV-škola za djecu od 4-6 godina i drugo). U diskusiju su se nadalje uključili S. WEISSGERBER, gđica M. GRGIC i sveć. I. BUJIC. Zatim je S. KOZULJ uputio pitanje dru B. DUDI da razjasni one nove značajke svećenika što ih je u predavanju natuknuo a nije ih sasvim obrazložio. Na ovo je dr Duda odgovorio da je